

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 8 (314)
2018. gada
22. aprīlis

Diakonam Gunāram ordinācijas 25. gadadiena

„Jo kas ir lielāks: vai tas, kas atrodas pie galda, vai tas, kas apkalpo? Taču tas, kas atrodas pie galda. Bet es jūsu vidū esmu kā tāds, kas kalpo” (Lk 22,27).

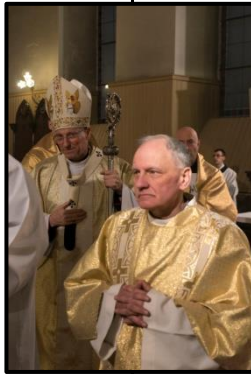
Kā vēstī *Katoliskās Baznīcas katehisms* (KBK): „Diakoni Kristus sūtībā un žēlastībā ir līdzdalīgi īpašā veidā. Ordinācijas sakraments viņus iezīmē ar zīmogu, kuru neviens nevar izdzēst un kas dara viņus līdzīgus Kristum, kurš kļuva „diakons”, t.i. visu kalps (Lk 22,27). „*Bez visiem citiem pienākumiem, diakonam ir jāpalīdz* bīskapam un priesteriem dievišķo noslēpumu svinēšanā, īpaši Euharistijas svinēšanā un tās izdalīšanā, asistēt Laulības sakramentā un to svētīt, sludināt Evaņģēliju un sprediķot, vadīt bēres kā arī vēltīt sevi dažādiem žēlsirdības darbiem” (KBK, 1569-1571).

Pagājušā gada 18. jūnijā apritēja 50 gadi kopš svētīgā pāvesta Pāvila VI apustuliskās vēstules Sacrum Diaconatus Ordinem, ar kuru tika atjaunota Baznīcas dzīvē pastāvīgā diakona kalpošana saskaņā ar Vatikāna II koncila mācību.

Pirms 25 gadiem - 1993. gada 25. aprīlī diakons Gunārs saņēma Ordinācijas

sakramentu kā pirmais pastāvīgais diakons, reizē pārstāvot arī celibātā dzīvojošo diakonu kārtu.

Bet ar Sv. Jēkaba katedrāli viņa saistība ir jau kopš 1982. gada. Un pavisam nesen, pagājušā gada nogalē, tika organizēts diakona bijušo svētdienskolas absolventu salidojums, reizē svinot arī kalpošanas katedrālē 35. gadskārtu.

Sadraudzīgā gaisotnē bijušie audzēkņi dalījās iespaidos par mācību laiku pie diakona. „Interesanti bijis visiem, vārdu „garlaicīgi” neizrunāja neviena mute. Diakona Gunāra harizmātiskā un kolorītā personība daudzus bija gan aizrāvusi, gan dažbrīdi kaitinājusi ar savu tiešo un *atskabargaino humoru, bet, neskatoties uz to visu, dažs*

labs svētdienas skolu apmeklētājs pat divas reizes,” tā liecināja Stella Jurgena, bijusī diakona Gunāra Svētdienskolas absolvente.

Diakonam Gunāram nenoliedzami piemīt pedagoga talants, prasme mobilizēt auditoriju, saistoši pasniegt katoliskās Baznīcas mācības *pamatzināšanu kursu, bet tam pamatā ir arī viņa paša dzīves pieredze un ceļš pie Dieva. Kāds tas ir bijis?*

(turpinājums 3.lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 22.aprīlis. Lieldienu
4.svētdiena. Labā gana svētdiena.
Šodien lūdzamies par aicinājumiem uz
garīgo kārtu

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”
09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas
skolas telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise par Ingas
Nesteres mirušajiem piederīgajiem
13.15 Svētdienas skola
15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par Reini Radvilāviču

Pirmdiena, 23.aprīlis

8.00 Sv. Mise par +Antonu un Teklu
Anspokiem

Otrdiena, 24.aprīlis

8.00 Sv. Mise par Robertu Kļavu un
Annas Kļavas veselību
15.30 -17.30 Grēksūdze
18.00 Sv. Mise, slimnīcā „Biķernieki”
18.30 Saderināto un iemīļējušos tikšanās
svētdienas skolas telpās

Trešdiena, 25.aprīlis.

Sv. Marks, evaņģēlists. Svētki

8.00 Sv. Mise

Ceturtdiena, 26. aprīlis

8.00 Sv. Mise
18.00 Adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem

Piektdiena, 27.aprīlis

8.00 Sv. Mise par Vitāliju un Intu
Kaļinkiem.
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 28.aprīlis

8.00 Sv. Mise
11.00 Kristības

Svētdiena, 29. aprīlis.

Lieldienu 5. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”
09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas
skolas telpās
11.00 Galvenā Sv. Mise svin V.Eks.
Arhibīskaps
13.15 Svētdienas skola
15.00 Sv. Mise (bērniem)
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise

Pirmdiena, 30.aprīlis

8.00 Sv. Mise

Uzsākas Dievkalpojumi Jaunavas Marijas Godam

Otrdiena, 1.maijs

8.00 Sv. Mise par Vītolu ģimeni un +Jāni
Vītolu
Jaunavas Marijas litānija
11.00 Sv.Mise Gaiļezera pansionātā
15.30-17.30 Grēksūdze

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontaktāruņi

Sv. Jēkaba katedrālē:
tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:
tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Valters Vārpsalietis, vikārs:
mob. 25920913

Diak. Gunārs Konstantinovs:
tālr. 67326419, mob. 29654800

Trešdiena, 2.maijs.
Sv.Atanāzijs, bīskaps un Baznīcas
doktors. Piemiņas diena

8.00 Sv.Mise
 Jaunavas Marijas litānija

Ceturtdiena, 3.maijs
Sv. Apustuļi Filips un Jēkabs. Svētki

8.00 Sv. Mise
 Jaunavas Marijas litānija
 18.00 Adorācija
 19.00 Sv. Mise jauniešiem par Māri viņa
 88. dzimšanas dienā. Piedalās kopienas
 „Pro Sanctitate” ansamblis

Piektdiena, 4.maijs
Jēzus Sirds godināšana

7.45 Sv. Mise
 9.00 Ekumēnisks dievkalpojums veltīts
 Latvijas Republikas Neatkarības
 atjaunošanas dienai

Sestdiena, 5.maijs
Jaunavas Marijas Godināšana

8.00 Sv. Mise
 Jaunavas Marijas litānija un veltīšanās
 lūgšana

Svētdiena, 6.maijs.
Lieldienu 6.svētdiena.
Jēzus Sirds godināšana. Vissvētākā
Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise un „Svētais Dievs”
 09.15 ML – Marijas Leģions Svētdienas
 skolas telpās
 11.00 Galvenā Sv. Mise un Jēzus Sirds
 dievkalpojums.
 Svētlietu pasvete
 13.15 Svētdienas skola
 15.00 Sv. Mise (bērniem)
 18.00 Jaunavas Marijas litānija
 18.30 Sv. Mise

Diakonam Gunāram
ordinācijas 25. gadadiena

(turpinājums no 1.lpp)

Izmantojot kādu Latvijas Kristīgajā

radio sniegtu
 interviju,
 mazliet
 ielūkosimies šī
 ceļa gājumā,
 jo, kā saka pats
 diakons,
 vislabākā
 liecība ir
 „liecināt ar
 savu dzīvi”:
 „Mani Dieva
 meklējumi
 apzinātā veidā
 sākās

divpadsmit gadu vecumā. Piecpadsmit gadu
 vecumā es jau vērsos pie Sāpju Dievmātes
 prāvesta un to lūdzu: es vēlos pievienoties
 un būt Romas katoliskās Baznīcas
 loceklis. Mana mamma ir luterāne, bet
 mans tētis ir pareizticīgais. Kad man jautā,
 kādēļ esmu pieņēmis šo lēmumu, tad
 saviem svētdienas skolas skolēniem es
saku: ja luterāni saliek kopā ar pareizticīgo,
tad iznāk katolis! (par to viņi visi smejas). Tas
 tā Baznīcai” tik ātri nesanāca, jo prāvests
 atteica, ka bez vecāku atļaujas nevar, jo
 valdība, ja uzzinās, ka nepilngadīgais ir
 iesaistīts baznīcā, varot atņemt tā saucamo
spravku (izziņu), lai garīdznieki varētu
 kalpot. Labi! Tad man bija pārbaudes
 laiks līdz astoņpadsmit gadiem, lai
 sasniegtu pilngadību.”

Un šī diena pienāca?

„Es to ļoti gaidīju! Tā man bija viena
 no vislaimīgākajām dienām, kad es

sasniedzu 18 gadus, pilngadību (1970. gadā). Konvertēšanās iekrita Lielajā sestdienā, pirms Lieldienām. Tie bija brīnišķīgi svētki!”

Un tomēr, kāpēc notika izšķiršanās tieši par labu katoliskai Baznīcai?

„Jā, man bija daudz pieredzes gan no luterāņu, gan pareizticīgo, gan arī adventistu baznīcām, bet bija arī iespēja satuvināties ar vairākām katoļu ģimenēm, īpaši divām... Kad es nokļuvu katoliskajā vidē un ienācu katoļu baznīcā, sapratu - tās ir manas dvēseles mājas. Vispirms tādēļ, ka šeit vairs nebija viss salikts tikai no atsevišķiem fragmentiem, ko es citur ieguvu, te ir tas, ko es varu saprast visā pilnībā, kas mani jau *pusaudža gados un kā jaunieši vienmēr* interesēja. Tātad - arhitektūra, mūzika, glezniecība un, protams, garīgums. Vēlāk lasīju Baznīcas tēvu darbus. Literārais mantojums un viss pārējais mani „satvēra,” ka te ir nevis fragmentāri, bet viss ielikts vienā kopībā.”

80. *gados, ienākot Sv. Jēkaba katedrālē, Gunāram K. pavērās* brīnišķīgas iespējas evaņģelizācijas darbam. Jūs jautāsi: kā? Toreiz taču nevarēja! Tā gan, bet katedrāle bija atvērta tūristiem, un tie brauca no visas plašās Padomju Savienības. Un sarunas jau nebija aizliegtas, jo tās varēja sākt, sniedzot informāciju par arhitektūru, glezniecību, bet pamazām pāriet uz garīgiem tematiem ...jo cilvēki tolaik bija kā „izslāpuši” pēc garīguma.

Radās arī atgriezeniskā saite. Par to liecina prāva vēstule kaudzīte diakona īpašumā, jo uzrunātie tūristi, atgriežoties mājās, vēlējās dalīties jauniegūtajā garīguma pieredzē, rakstot Gunāram par savu pieredzi, meklējumiem un atradumiem.

Šķiet šoreiz viņš īpaši negrib runāt par sevi, jo Lieldienu ietvaros darāmā kā vienmēr bezgala daudz, un, viņaprāt, pats darbs jau liecinot par cilvēku. Diakonam dāvinātā kādas ģimenes fotogrāfijā redzams jaunkristītais bērns ar jubilāru fonā, bet otrā pusē veltījuma vārdi liecina: „Gunār, Jūsu ikdienas darbs ir šķietami nepamanāms, taču ļoti nozīmīgs. Jūs esat līdzās cilvēkiem priekos un skumjās. Jūs uzklausa, kad ir smagi. Jūs ļaujiet izraudāties un sniežat mierinājumu. Taču vissvarīgākais ir tas, ka Jūs mums ikdienā palīdzat nezaudēt saikni ar Dievu. Jūs atgādināt par Tā nodomiem un likumiem. Caur Jums mums ir nezūdoša Dieva klātesamība. Paldies par Jūsu darbu!”

Cik svarīgi ir šie vārdi! Tie liecina par ieguldīto sirdsdarbu. Un ne tikai - „Ja tev nav vienotības ar Kristu lūgšanā un maizē, tad kā tu vari gribēt, lai citi iepazīst Viņu caur tevi?” Tas ir svētā Hosemarijas Eskrivās teiktais, kas ļauj secināt, ka, lai citiem palīdzētu nezaudēt saikni ar Dievu, piedzīvojis grūtības, bet atradis „savas dvēseles mājas”, vieglāk arī citiem rādīt šo ceļu un vadīt tajā.

Jubilejas reizē novēlam mūsu diakonam Gunāram daudz Dieva žēlastību viņa daudzpusīgajā kalpojumā, labu veselību un, protams, neizsīkstošu humoru! To Jums, diakon, no sirds vēl visa Sv. Jēkaba katedrāles ticīgo saime.

Svētdien 29. aprīlī plkst. 11

***Diakona Gunāra 25 gadu
ordinācijas dievkalpojums un
sveikšana***

Jēkaba katedrāles “Caritas” svin Kristus Augšāmcelšanās svētkus

Rīgas Sv. Jēkaba katedrāles “Caritas” grupa, turpinot savu tradīciju – dot aprūpējamiem ne tikai ēdienu miesai, bet arī garam, šā gada 2.aprīlī – otrajās Lieldienās pēc Svētās Mises Svētdienskolas telpās aicināja trūcīgos un visus interesētus uz saksofona mūzikas koncertu ar sadraudzības brīdi pie tējas un cienasta.

Koncertu kā savu svētku dāvanu sniedza “Caritas” brīvprātīgais Ints Līvmanis, kurš arī citos veidos palīdz Katedrāles draudzes trūcīgajiem, un ērģelnieks Rihards. Nelielajā sadraudzības brīdī lūgšanas un kopības garu ienesa draudzes administrators Pr. Paula Kļaviņa un diakona Gunāra klātbūtne.

Pēc Pr. Paula sacītās lūgšanas koncertu ievadīja ērģelnieks Rihards uz sintezatora atskaņojot J. S. Baha kompozīciju. Pēc tās romantiskas mūzikas programmu uz saksofona atskaņoja I. Līvmanis, savā koncertā iekļaujot arī senu franču dziesmu “Mazais ziediņš” kā veltījumu diakonom Gunāram viņa dzimšanas dienā. Savs veltījums izskanēja arī “Caritas” grupas brīvprātīgajiem ar R. Paula melodiju

“Baltā dziesma”, jo, kā sacīja pats I. Līvmanis – palīdzēt tuvākajam ir “baltais darbs”. Vēl koncertā tika atskaņotas dažas populāras dziesmas pavasarīgi siltā un rāmā noskaņā, taču I. Līvmanis ne tikai spēlēja saksofonu - viņš arī dzied, pats pavadot sevi uz sintezatora. Šādā izpildījumā dzirdējām arī dažu labu sparīgāku melodiju, kā latviešu populāro tautasdziesmu “Bēdu manu lielu bēdu“, kas sasaucās ar mūsu trūcīgo dažādām dzīves situācijām un izskanēja kā aicinājums pat visgrūtākajās situācijās meklēt gaismas brīžus. Koncertu noslēdza ērģelnieka Riharda spēlētais J. S. Baha korālis, kura saknes rodamas kādā ļoti senā 4.gs. kristiešu dziedājumā.

Pasākuma noslēgumā aprūpētāji un aprūpējamie vienojās kopīgā, Pr. Paula vadītā lūgšanā, lai, uzņēmuši Augšāmceltā spēku un gaismu, dotos atkal savās ikdienas gaitās.

Stella Jurgena

Lūgšana augšāmceltajam Kungam

Kungs, mēs tev pateicamies par Lieldienu svētkiem. Pateicamies, ka pēc nāves un nokāpšanas ellē, pieredzējis jebkāda veida pamestību, esi atgriezies pie mums, esi atcerējies mūsu nenozīmīgo pamestību un to pārņēmis ar savu spožo klātbūtnes pilnību.

Lai gan cieti nāvi, kuru izraisīja mūsu grēku smagums, tu atgriezies kā mūsu brālis ar dāvāto atpestīšanu. Tu neliec mums maksāt par tavu nonākšanu uz krusta, bet ļauj ņemt dalību tavā priekā. Tu svini apvienošanos ar mums, it kā mēs nekad nebūtu bijuši neuzticīgi, it kā mēs vienmēr būtu tevi gaidījuši ar uzticīgu

paļāvību, it kā mēs spētu kaut ko paši pievienot tavam priekam.

Kungs, dari mūs pateicīgus. Lai tev un tavai Mātei pienācīgā mūsu pateicība turpmāk vienmēr mūs pavada, nes augļus un pārņem mūsu kalpošanu.

Palīdzi būt atpestītiem ļaudīm, kuri visu dzīvi patiesi pilda ar tavu atpestīšanu, seko tev, kurp vien tu dodies, un cenšas izpildīt tavu gribu, tāpat kā tu izpildi Tēva gribu.

Palīdzi ne tikai gūt tavu ciešanu un tavas atpestīšanas augļus; palīdzi, sākot ar šodienu, iepazīt tevi kā mūsu brāli, kā mūsu īsto Atpestītāju, kas ir vienmēr mūsu vidū. Palīdzi aizvien ņemt vērā, ka esi klātesošs un esi mūsu neuzticību atmaksājis ar uzticību un mūsu neticību atlīdzinājis ar vēl lielāku žēlastību.

Lai katra grūta vai viegla diena satur uztveramu vai pat apslēptu prieku, zinot, ka esi mūs atpestījis un, atgriezies pie Tēva, esi mūs ņēmis atpakaļ kopā ar sevi. Lūdzam tagad tavu Lieldienu svētību; lai tā ietver Tēva un Gara svētību. Amen.

Adriāna fon Špēra

Nemieri pirms 50 gadiem

1968. gada pirmā puse raksturojas ar

studentu un jauniešu nemieriem. To pirmsākumi Polijā meklējami jau janvāra pēdējās dienās, kad kultūras ministrs noņēma no repertuāra 19.gs. poļu rakstnieka Mickēviča lugu „Vectēvi.” Lugā attēlots Polijas liktenis cara Krievijā, bet skatītāji to uzņēmuši ar tādu piekrišanu, ka tas nepārprotami licis komunistu partijas vadībai secināt, ka klātesošie lugas darbību iztulko kā pārceltu Padomju Savienībā.

Pret lugas aizliegšanu protestēja studenti un rakstnieki. Rakstnieku savienības komunistiskais spārns gan lika priekšā rezolūciju, kas nosoda „dažādu reakcionāru diriģētu” lugas slavināšanu, tomēr rakstnieku vairākums šo komunistu rezolūciju noraidīja un tās vietā pieņēma citu, kas nosoda šī poļu klasiķa lugas aizliegšanu, tajā pašā laikā prasot vēl arī cenzūras likuma mīkstināšanu.

Demonstrantiem pretī izsūtīja bruņotas policijas vienības bruņu cepurēs. Studenti apmētāja policistus ar akmeņiem un pudelēm, bet policija atbildēja ar asaru gāzes bumbām. Demonstranti sagaidījuši policistus ar saucieniem: „Gestapo,“ „Demokrātiju!“ „Satversmi!“ „Varšava ir ar mums!”

Studentu nemieri, streiki un demonstrācijas gada pirmajos mēnešos kļuva jau par kopēju parādību daudzām valstīm visdažādākās pasaules malās. Ziņas nāk no Manilas un Oksfordas, Berlīnes un Alžīras, Madrides un Varšavas, Kairo un Tokio, Karači un San Domingo. Itālijā studentu streiki, demonstrācijas, cīņas ar policiju un plēšanās savā starpā, uz laiku apturēja normālu mācību gaitu 33 valsts universitātēs Romā, Turīnā, Boloņā, Triestā un citās pilsētās. Plaši studentu nemieri notikuši Londonā, Berlīnē, Nirnbergā, Parīzē, Meksikositijā un Kairo. Visur darīšana bijusi ar policiju un sekojošiem arestiem, taču tas nemierniekus neatbaida.

Studenti ar plakātiem trokšņaini iziet ielās, kaujas ar policiju, citur dienām ilgi sēž restorāna telpās, vai administrācijas ēkas ārpusē, citur izdemolē auditorijas vai pievienojas politiska rakstura demonstrācijām. Demonstrantiem trūkst kopīgas ideoloģijas, bet pamatā viscaur saskatāma vēlēšanās atkratīties no vecākās paaudzes virskundzības. Jaunie akadēmiķi grib sev panākt līdzdalību valsts dzīvē, lielāku brīvību savu domu izteikšanā un aizstāvēšanā, arī pārkārtojumus mācību sistēmā, kas esot paturējusi vēl viduslaiku kārtību. Protestu kustībai nav kopēja vadības centra, kas dotu kādus rīkojumus. Demonstrācijas nobriest spontāni, atsevišķu nemiera garu urdītas, taču tas liecina, ka akadēmiskai jaunatnei visā pasaulē ir kopējas intereses un vēlēšanās. — „Studentiem daudz nerūp, ko tēvs vai vectēvs darīja Pirmā pasaules kara laikā, kā senči pārcieta lielo depresiju vai kāda to piedalīšanās Ziemas pils ieņemšanā Pēterpilī. Šodien studentiem vairāk interesē socioloģija nekā vēsture, vairāk rītdiena nekā vakardiena,” konstatēja

vēlas, lai viņos ieklausās un ņem vērā viņu ieceres, taču, kā atgādina pāvests Francisks jauniešiem (7. aprīlī), svarīgi ir ieklausīties arī Jēzū un sevī kaut ko mainīt. Dzīvē ir nozīmīgi iepazīties ar Jēzus iecerēm un tās īstenot. Visiem ir jāmainās Svētajā Garā, lai īstenotu Jēzus ieceres un skatītos ar kristīgu cerību nākotnē.

LATVIJAI UN BRĪVĪBAI

Pēdējā laikā Latvija cenšas uzlabot sociāli ekonomisko stāvokli. Apzinoties, ka visvērtīgākā ir pati tauta, valdībai būtu jācenšas mazināt cik vien var negatīvo faktoru ietekmi uz saviem līdzpilsoņiem. Produktivitāte un peļņa nevar būt vienīgā progresā mēraukla. Attīstība nav īsta, ja nenāk par labu katram iedzīvotājam un neveicina ģimenes labumu. Īsta attīstība prasa, lai katrs cilvēks tiktu uzskatīts kā neatņemamu tiesību un brīvību subjekts, un dzīves sociālie, kulturālie un reliģiskie aspekti tiktu aizsargāti un veicināti vienmēr un visur.

Baznīcas darbība izglītībā, veselības aprūpē un sociālā sfērā izriet no pārliecības par katra cilvēka cieņu un par cilvēka pārakumu pār lietām. Šāda pārliecība liek tai meklēt praktiskus sadarbības veidus ar valdībām un starptautiskām organizācijām, kuras iesaistītas tautu attīstībā. Šajā jomā Baznīcas pienākums nav stādīt priekšā

konkrētus sociāli politiskus vai ekonomiskus modeļus. Galvenais Baznīcas ieguldījums ir piedāvāt savu sociālo mācību kā ētisku un ideālu orientāciju, kas, atzīstot tirgus un iniciatīvas pozitīvo vērtību, uzstāj, ka vienmēr jāvēršas uz kopējo labumu. Izšķiroši īstam progresam ir cieņa pret morālo dimensiju un ētiskām attīstības prasībām.

20.gs nesa daudz vardarbības, vajāšanas, asinsizliešanas, tāpēc valsts simtgades svētki lai pastiprina pārliecību par nepieciešamo sadarbību miera labā, tiesību aizsargāšanā, brīvības nostiprināšanā un taisnības ievērošanā. Nepieciešama samierināšanās starp tiem, kurus šķīruši pagātnes traģiskā pieredze. Jāiestājas par tādu politiku, kura nebūtu nav morāli neitrāla, bet kuru rosināti cilvēkam būtiski ideāli un principi.

20.gs skaidri norāda, ka nespēja atzīt transcendentu patiesību, paklausot kurai cilvēks sasniedz pilnīgu identitāti, izjauc taisnīgas attiecības starp cilvēkiem un var novest pie dažādiem totalitārisma veidiem (sal. *Centesimus annus*, n. 44). Ja nepastāv galīga patiesība, kas vada un virza politisko aktivitāti, tad idejas un pārliecību var viegli manipulēt dažādu varas iemeslu dēļ (sal. *Centesimus annus*, 46). Mums ir pienākums formulēt nepieciešamos pamatprincipus, lai garantētu indivīdu labumu, kopīgo labumu un patiesu sabiedrības attīstību. Kultūras un garīgajā mantojumā gūsim patiesu gudrību, kā arī disciplīnu prātam un izvēlēm, lai veidotu sabiedrību, kas ir atbilstoša mūsu ilgām un cerībām.

Izsakām līdzjūtību dežurantei Antoņinai sakarā ar vīra aiziešanu mūžībā

Ekumēniskais dievkalpojums

Piektdien, 4. maijā plkst. 9.00

KATEDRĀLES LŪGŠANU GRUPAS

Filoteja - otrdienās, Guna (26408249)

Filemona – svētdienās, Dzintars
(28620650)

Teofila – trešdienās, Sandijs (29153925)

Sv. Ģimenes (ģimenēm) - Mareks
(26121134)

Pāvila – svētdienās, Esmeralda
(26179443)

Sv. Faustīnes – svētdienās, Juris
(29541739)

Svētīgās Terēzes no Kalkutas – otrdienās,
Arisa (26107411)

„Ex Animo” – pirmdienās, Linda
(28368192)

Sv. Kamila – slimnieku kalpotāju grupa,
Anna (25959377)

Šonšates Dievmātes lūgšanu grupa –
Sandra (20450755)mta.edu.lv@gmail.com

**Ja vēlies pievienoties un iesaistīties -
droši zvani atbildīgajiem! Nāc mūsu
pulkā!**

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: Pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Inga

Metiens: 500 eks.

www.jekabakatedrale.lv